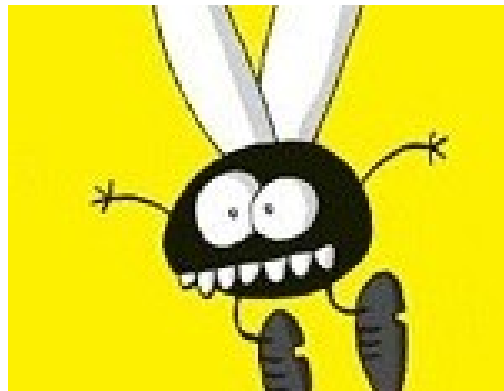

Jak býček s mouchou síly poměřovali

Na pastvině býček žije,
s mouchou jménem Cecílie!
Ti dva našli společnou řeč,
jó kamarádství, to je věc!
Pak se ale hašteřili
a své síly poměřili,
co myslíte, kdo silnější je,
slabá moucha či statný býk?
To zkusíme teď rozsoudit!

Bylo krásné ráno, slunce svítilo a trávu čechral čerstvý větřík, v nedalekém potůčku šuměla voda a do toho všeho se ozývalo pronikavé a otravné bzzzzz, bzz, bzzzz, bzzzzzzzz. "Už zase!", rozčiloval se statný býk. "Už je tady zase", lamentovaly i kravky kolem. To víte stádo krav je skvělá společnost pro mouchy! A to dobře věděla i moucha Cecílie. Proto se nikdy neopomněla stavit i na rozlehlou pastvinu. Tam svou společností a svým pronikavým "bzzz" častovala nejen všechny kravky, ale byla i tak drzá, že si troufla i na statného a vztekem funícího býka. A takhle se to opakovalo den co den, měsíc za měsícem a rok za rokem. A jak už to tak bývá, co se škádlívá, to se rádo mívá, proto i otravná moucha a statný býk společnou řeč našli. A když se býček pořádně zaposlouchal, v otravném bzzz dokázal odposlouchat, jak se mouše dneska dařilo a co jí nejvíc rozčílilo a že se málem rozplácla o kapotu rychle se řítícího auta. Z hlubokého bučení a funění zase moucha pro změnu věděla, která z krav je nejhloupější a která má nejhezčí ouška. Ti dva se chtě, nechtě stali kamarády. Ovšem i naši velcí kamarádi se jednoho dne pohádali. Co to povídáme hádka? O té nemůže být téměř řeč. Spíš se ti dva jen tak hašteřili....

Možná to byl protivný vítr, nebo drobný déšť, co rozproudil hádavou krev ve dvou kamarádech. Najednou se začali vytahovat, kdo je silnější, bystřejší nebo chytřejší a býček spustil:

Silnější jsem já, to povídám,
však špičaté rohy mám,
funím páru a udusám zem,
každému toreadorovi roztrhám lem,
to se ví, že jeho košile
a neříkám, že je to zdvořilé.
Ovšem můj temperament a šarm,
mě omluví, to povím vám!

bzzz

To pravda není, to je lež,
však já přeletím i nejvyšší věž,
já dostanu se téměř všude,
fůra pravdy na tom bude,
a že slabá jako moucha mám být,
tomu se snaž nevěřit.
Však síla není jen o hmotnosti,
nýbrž o důvtipu a chytrosti.
Své přátelství zas urovnáme,
jen co své síly porovnáme!

A tak se ti dva hádali a hašteřili, až se jedna kráva již na to dívat nemohla, a proto se rozhodla, že je rozsoudí! Proto vymyslela tři jednoduché úkoly, které měly ukázat sílu i chytrost vítěze.

První z nich se odehrál u staré stodoly. Úkolem obou soupeřů bylo dostat se do stodoly i přes těžká zavřená vrata. První k úkolu přistoupil býk. Vrata stodoly byla těžší, než předpokládal. Ovšem co by jeho silné rohy nezvládly? A tak se zapřel a tlačil a tlačil, ovšem vrata se ne a ne pohnout. "No, když to nezvládnou já, tak to nezvládne ani moucha", pomyslel si. A tak řekl, že se úkolu vzdává, neboť je nesplnitelný.

To se ovšem moucha musela smát, protože pro ni byl úkol až směšně lehký! Zprvu přistoupila k vratům, které byly v porovnání s ní obrovské. A po vzoru býka na vrata zatlačila. "Ha, ha, ha, hloupá moucho!", smál se býk. "Ty si myslíš, že vrata, kterými jsem já statný býk nepohnul, ty odsuneš svou muší silou?" Moucha se však také začala smát. "Ha, ha, ha, zabeďněný býku! Ne všechno se dá vyřešit silou! Tam kde síla nemůže, přistoupí důvtip!", řekla, vzlétla a do stodoly se dostala skrz prázdnou klíčovou díрку. "Ha, ha, ha", smáli se všichni přihlížející. "Ta na to šla rafinovaně a s důvtipem!", dodala přihlížející kravka. A zatímco všichni radostí výskali, statný býk soptil a funěl a zem rozrýval.

Ovšem uklidnil se natolik, že mohl přistoupit k dalšímu úkolu.

Dalším úkolem bylo pohnout ztrouchnivělým kmenem starého dubu. To bylo něco pro statného býka! Do ztrouchnivělého kmene lehce zabořil své rohy a vší silou kmen nadzvedl, až to zapraštilo. "Hurá, hurá", halasili všichni! Ovšem moucha se už tolik nesmála. Pohnout tak velkým a tak těžkým kmenem byl zapeklitý oříšek. Tlačila zepředu, zezadu, zkoušela ho nazvednout shora, ovšem s kmenem nepohnula ani o píd'. Druhý úkol tak nezvládla. "Však teprve až třetí rozhodne", utěšovala se.

Ted' to bylo nerozhodně a vymyslet třetí úkol pro tak vyrovnané soupeře dalo kravce jó zabrat. Ovšem už to měla a hnedle si to všichni rázovali k potoku. Každý z nich měl za úkol nabrat do úst tolik vody, kolik by uhasilo soupeřovo velkou žízeň. O nic víc a o nic míň! První k úkolu přistoupila pro změnu moucha. Koukla

na býka a jakoby poměřila jeho velký žaludek. Kolik vody se tam asi musí vejít? Usoudila, že hodně, a tak se nadechla a pila a pila a pila. Ovšem za chvíli už měla břicho plné vody, až se unést nemohla. "Tak co?", zeptala se kravka býčka. Uhasilo by právě tolik vody tvou žízeň? "Ha, ha, haaa", smál se býček. Taková kapka vody? S takovou bych žízní hnedka uhynul.

V tom však na řadu přistoupil býk. "Kolik vody může vypít taková moucha? Asi jen tak na špičku jazyka", usoudil. A tak se opatrně nad potok naklonil a jazyk vypláznul. V tom se však břeh pod ním podlomil a býček žbluňk do potoka! "Ha, ha, ha, s takovou dávkou vody bych žízeň neuhasila, nýbrž bych se utopila", smála se moucha. A bylo rozhodnuto! Poprvé vyhrála moucha, podruhé zas býk a potřetí to nevyhrál nikdo. Tak to bylo nerozhodně. Býček a moucha tak usoudili, že své síly nemohou měřit. Protože kde není síla, nahradí jí důvtip a kde není důvtip, vystačí síla. A navíc, kdo by poměřoval býka s mouchou?

Tak ti dva usoudili, že si otázkou kdo je silnější už více nebudou lámat hlavu a i nadále si budou bzučet a bučet do noty.

Kdo silnější je, býk či moucha?
Nejeden si takhle zoufá,
avšak co záleží na svalech a síle,
když pro přátelství je vhodná chvíle?
Tak čert to vem a nech to být,
a nech ty dva se přátelit!

